

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 306/06
12.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажих, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Основне школе "ББ", кога заступа директор туженог БВ и пуномоћник БГ, адвокат, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Ваљеву Гж1. бр. 180/05 од 06.06.2005. године, у седници одржаној 12.04.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Ваљеву Гж1. бр. 180/05 од 06.06.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Делимично пресудом Општинског суда у Ваљеву П1. бр. 816/04 од 16.12.2004. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење директора туженог бр. 445 од 23.08.2004. године као незаконито и обавезан тужени да тужиоца врати на рад на послове и радне задатке наставника __, а у року од 8 дана од пријема отправка пресуде. Окружни суд у Ваљеву је пресудом Гж1. бр. 180/05 од 06.06.2005. године одбио као неосновану жалбу туженог и делимичну пресуду првостепеног суда потврдио.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП-а.

Ревизија је неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП-а на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неоснован је разлог ревизије о повреди одредбе члана 354. став 2. тачке 14. ЗПП-а. Побијаном и првостепеном пресудом дати су разлози о одлучним чињеницама. Дати разлози нису између себе противуречни, а не противуречни садржини доказа изведених у поступку. Неоснован је навод ревизије да дати разлози о чињеницама утврђеним из исказа саслушаног сведока ВВ противурече садржини записника о овом изведеном доказу. На основу овлашћења из одредбе члана 7. и 8. Закона о парничном поступку првостепени суд је овај доказ ценио у односу на друге изведене доказе у поступку и на изјаву овог сведока дату у дисциплинском поступку који је вођен против тужиоца дајући разлоге за оцену изведених доказа и закључак о чињеницама утврђеним из доказа изведених у поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоцу, раднику туженог на радном месту наставника __ престао је радни однос решењем туженог бр. 445 од 23.08.2004. године. Овим решењем тужилац је оглашен кривим да је дана 21.06.2004. године неовлашћено у евиденцији - разредној књизи додао податак да је ученику ДД на предлог наставника ЋЋ Одељенско веће изрекло дисциплинску меру смањења оцене из владања на добар (3). Тужиоцу је због ове радње, а за коју је према решењу туженог знао да не одговара истини и да законска процедура за изрицање дисциплинске мере није спроведена, стављено на терет да је учинио тежу повреду радне обавезе из члана 131. став 1. тачке 4. Закона о основама система образовања и васпитавања и изречена му дисциплинска мера престанка радног односа.

Испитујући законитост изречене мере о престанку радног односа тужиоцу у поступку је утврђено да је дана 18.06.2004. године одржана седница Одељенског већа и да су поједини чланови већа који су били присутни сматрали да је донета одлука да се ученику ДД смањи оцена из владања. Закључак о постојању свести тужиоца и појединих чланова већа да је на седници Одељенског већа донета одлука да се ученику ДД на предлог наставника ЋЋ изрекне дисциплинска мера смањења оцене из владања на добар (3) произилази из утврђене чињенице да је сведок ВВ, члан Одељенског већа који је присуствовао седници одмах после ове седнице обавестио родитеље ученика ДД о смањењу оцене из владања.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право. Из околности да је тужилац, разредни старешина ученика ДД, након одржане седнице Одељенског већа од 18.06.2004. године, поступао са уверењем да је донета одлука Одељенског већа о смањењу оцене из владања ученику на

добар (З) произилази закључак нижестепених судова да тужилац није имао сазнање да његова радња не одговара истини због чега му се није ни могла изрећи мера престанка радног односа за тежу повреду радне обавезе из члана 131. став 1. тачке 4. Закона о основама система образовања и васпитања. Правилан је став нижестепених судова да је изречена мера незаконита и због повреде дисциплинског поступка у коме су само прочитане изјаве сведока, због чега је тужиоцу онемогућено да расправља у току дисциплинског поступка постављањем питања сведоцима, чиме је повређен принцип непосредности у поступку.

Из изложеног неоснован је разлог ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одлучујући о ревизији Врховни суд је ценио наводе да из исказа сведока ВВ не произилази чињеница да је на Одељенском већу донета одлука о смањењу оцене ученику ДД. У односу на ове наводе дати су разлози о непостојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачке 14. ЗПП-а јер је овај доказ цењен у односу на остале изведене доказе као и на дату изјаву овог сведока у дисциплинском поступку и на садржину приговора поднетог од стране родитеља ученика ДД. Из приговора који је примљен код туженог 30.06.2004. године произилази да је родитељима ученика а након одржане седнице дана 18.06.2004. године наставник ВВ саопштио да је ученику смањена оцена из владања на добар (З). Како су родитељи ученика поднели приговор управо из разлога јер им је од стране наставника ВВ саопштено да је на седници Одељенског већа одржаној 18.06.2004. године ученику смањена оцена из владања, а при утврђеном чињеничном стању из кога произилази да су још неки од наставника који су присуствовали седници имали свест о донетој одлуци да се ученику смањи оцена из владања то и Врховни суд прихвата разлоге нижестепених судова да је тужилац поступао у уверењу да је његова радња у складу са донетом одлуком Одељенског већа.

Одлука о ревизију заснована је на одредби члана 393. ЗПП-а.

На основу чл. 491. став 4. ЗПП-а („Сл. гласник РС“, бр. 125 од 22.11.2004. године) о ревизији је одлучено по правилима парничног поступка која су важила до дана ступања на снагу овог Закона.

Председник већа-судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст